

4,50 Kr. for Haandværkerne og 4 Kr. for Arbejdsmændene. Der kan sikkert tales derom, men der *maa* tales derom. Jeg ved, at paa Hærens Værksteder, hvor man synes at se helt anderledes paa Arbejdsforholdene end paa Marinens Værksteder, har man forsøgsvis indført en Forandring af de tidligere bestaaende Værkstedsregler, og jeg er sikker paa, at naar det Spørgsmaal kan lempes noget ogsaa ved Forhandling med Organisationerne, vil det lette den Overenskomst, som er nødvendig mellem Organisationerne og Orlogsværftet, for at Arbejdet kan gaa roligt for Fremtiden. Jeg sagde før, at Hærens Værksteder havde et andet Tag paa at behandle disse Spørgsmaal. Om det er den almindelige Ubehjælpssomhed hos Sømændene, naar de kommer i Land, ved jeg ikke. Men der er den Mærkelighed ved det, at naar Marinens Officerer skal ordne Forholdene for andre, bliver de gerne daarligt ordnet, men skal de ordne Forholdene for sig selv, bliver de som Regel godt ordnet. Der synes at være en lille Uoverensstemmelse i disse to Ting. Der kan jo mange Gange paa en stor Arbejdsplads som den, her er Tale om, let tilvejebringes Tilfredshed ved, at man har et aabent Øre for Bagateller, som ønskes, og som ikke koster Staten noget, medens der i modsat Fald bliver Utilfredshed: Jeg skal tage et Eksempel. Arbejderne har før, naar de f. Eks. fik fri om Fredagen, været vante til at gaa over og hente deres Penge med det samme. Det har man strøget. Det er af den Slags Naalestik, som gør Forholdene vanskeligere og gør Arbejderne mere pirrelige, og da jeg ved, at Pengene er til Stede allerede til Middagstid, kunde det godt lade sig ordne saaledes, at de vedkommende Arbejdere, naar de tager fri om Fredagen, gaar over og henter Pengene med det samme i Stedet for, at de skal vente til Dagen efter og lade en Kammerat hæve Pengene og levere dem dem om Lørdagen. Men disse Forhold er altsaa en Arv, som det nuværende Ministerium har maattet overtage fra det tidligere. Der er gjort opmærksom paa Følgerne, men det har man ikke anset, man har sejlet den Vej, man vilde sejle, og nu ligger man der, som man har redet.

Der er mange forskellige Forhold at tale om her, men der er et specielt Forhold, som jeg ikke kan lade være at tale om,

og som jeg har talt om tidligere, jeg kunde godt sige: naturligvis for døve Øren. Det er Fyrbødernes Forhold. Jeg har paa-staaet, at Fyrbøderne, naar de sejler, skulde have den samme Løn, som de faar i Land. Ved tredje Behandling af den Finanslov, hvorpaa dette Spørgsmaal blev ordnet, fik jeg ikke noget Svar fra den daværende Minister; man vilde naturligvis ikke erkende, at Fyrbøderne havde Krav paa at faa den samme Løn, naar de sejlede, som naar de arbejdede i Land. Man har ligesom villet anerkende det paa nærværende Finanslovforslag derved, at man har givet dem et lille Dagtillæg af 15 Øre; men det imødekommer ikke nær det, Fyrbøderne har Krav paa, thi de har Krav paa fuld Dagløn, naar de sejler, akkurat den samme, som naar de er i Land. Jeg henpegede den Gang paa Loven om Søtillæg, og jeg skal citere den her i Aften, fordi den efter min Mening taler saa ganske klart om det Forhold, at den udelukker enhver Tvivl om, at Søfyrbøderne har Krav paa at faa en Dagløn som den, jeg krævede paa deres Vegne. Der staar i § 1 i Loven af 30. September 1909 om Søtillæg m. v. ved Søværnet: „Det daglønnede Personal af Rammerne og Orlogsværftets Afdelinger faa under Navn af *Solønning* for hvert Døgn, de er til Tjeneste om Bord i Søværnets Skibe eller Fartøjer paa Togt, en Dagløn lig den, der er fastsat for en normal Arbejdsdag paa Orlogsværftet.“ En normal Arbejdsdag paa Orlogsværftet var før 8 Timer, nu er den 9 Timer, det er den der gældende Arbejdstid, og selvfølgelig skal disse Folk, naar de sejler, have den Dagløn, som de har faaet i Land. De andre Haandværkere, de Arbejdsmænd, der sejler som Hulgaster og Sygepassere o. s. v. med Skibene, faar deres fulde Dagløn ligesom i Land; men Fyrbøderne har ikke faaet det. Nu foreslaar man de 15 Øre til dem, men det er efter min Mening ikke tilstrækkeligt; de har Krav paa at faa den fulde Dagløn, saaledes som der staar i Loven. Fyrbøderne hører nemlig til Rammerne; og der er her i § 1 i Loven Tale om Søtillæg for dem, som hører til Orlogsværftets Afdelinger og Rammerne. Og naar vi slaar op i Anmærkningerne til Finanslovforslaget, f. Eks. Spalte 1715—16, ser man, at „Anmærk-